

comunidad. Luego debe ser un plan bueno para la Comunidad Valenciana, si todo el mundo lo percibe fuera de nuestro territorio en el sentido, señoría, que le estoy indicando.

Porque además, aquí nos hemos legitimado para poder solicitar los recursos necesarios para nuestro futuro. Porque hemos modernizado regadíos, porque hemos elaborado planes de saneamiento y depuración de aguas, porque aprobamos en su día nuestros planes de cuenca con un gran consenso, porque hemos sido capaces de hacer nuestro propio Plan hidrológico nacional y establecer por consenso también nuestros trasvases entre el Júcar y el Vinalopó; aunque bien es cierto que en Alicante miembros de una misma formación política dicen que el trasvase se tiene que hacer lo antes posible y los mismos compañeros de esa formación política denuncian el trasvase y dicen en Valencia que no se tiene que hacer. Ese es el pan nuestro de cada día. Hemos elaborado un plan de abastecimiento de agua. En definitiva, señoría, hemos sido capaces de hacer una política integral del agua bastante razonable.

Nos encontramos siempre con la misma situación. Lógicamente, hay otros territorios que discrepan y defienden intereses contrarios. Mire, me acuerdo del ejemplo que tantas veces hemos discutido también en esta Cámara de Terra Mítica, donde indirectamente intereses catalanes se opusieron a la realización del parque en otras instancias...

La senyora presidenta:

Senyor president.

El senyor president del Consell:

...en este caso también se han opuesto a instancias europeas a que se pueda realizar. Yo lo que lamento es que sean otros los que acudan a instancias europeas a intentar ir en contra de los intereses de la Comunidad Valenciana y, sin embargo, sus compañeros de partido, aquí callen y les aplaudan.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la seua pregunta, té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes, senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Senyora presidenta.

Senyor president del Consell.

La droga més que un problema és un drama. Un drama que acaba amb el projecte personal de vida de milers de valencians i valencianes, que destrossa famílies, que trenca la convivència, que crea, en definitiva, desesperança.

La passada legislatura s'aprovà, amb el suport del Grup Socialista, la Llei 3/97, de drogodependències, i fou el propi president del Consell qui assumí la presidència de l'alt organisme de coordinació i lluita contra les drogues.

Darrerament, en els darrers dies hem vist que ni les campanyes de publicitat ni l'autosatisfacció permanent

poden amagar la realitat del carrer, la realitat de les cues, la realitat de la gent a la recerca de la compra de drogues, l'angoixa de tantes famílies, les crítiques dels veïns. La realitat li trenca permanentment, senyor Zaplana, el discurs del triomfalisme.

Senyor Zaplana, vosté va assumir la responsabilitat de dirigir la comissió interdepartamental, i tres anys i mig després d'aprova la llei encara no s'ha reunit. Quan pensa complir la llei i quan pensa complir els plans que permanentment ha anunciat als mitjans de comunicació?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Té la paraula el senyor president.

El senyor president del Consell:

Con la venia, señora presidenta.

Señorías.

Señor Puig.

Efectivamente esa ley fue aprobada y se está cumpliendo escrupulosamente. Los datos son, dentro de un drama como su señoría ha señalado con acierto en esta tribuna, los datos son beneficiosos porque el consumo está cayendo, está cayendo. Cualquier encuesta independiente de las que pueden obrar en estos momentos en poder del Gobierno Valenciano, pero que sus señorías conocen, así lo acredita. Y ha tenido su señoría reciente noticia de la colaboración y la coordinación entre todas las consellerías y otras instituciones, como la Delegación del Gobierno y el ayuntamiento, para hacer frente a problemas que hoy son mucho menores de lo que eran antes, aún siendo graves. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula per a rèplica el senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Gràcies, presidenta.

Senyor president.

La drogaaddicció no es pot reduir només a una qüestió de xifres ni d'estadístiques. És, com sap, una greu angoixa que tots, d'una manera directa o indirecta, hem viscut. Sabem que és un viatge cap a la despersonalització, cap a la destrucció de la persona, i per tant, encara que fóra només un 1%, un 0,01% seria un problema molt preocupant.

Però això no és la realitat. En estos moments els ciutadans estan molt preocupats per la qüestió de les drogues. Vosté sap que les enquestes, a les úniques enquestes que nosaltres tenim accés, no les que fa el seu govern, que a eixes no tenim accés, però sí a les que fa el CIS, permanentment, des de fa molts anys, la droga continua situant-se com el tercer problema que els espanyols en el seu conjunt pensen que és fonamental.

Però és més, en la darrera enquesta de desembre d'este any diu que el 43% dels espanyols pensen que el 2001 anirà pitjor la qüestió de les drogues, i només el 18% pensa que millorarà la qüestió. Per tant, no hi ha cap motiu ni cap espai

per al triomfalisme. I li vaig a dir més. Nosaltres, en esta breu compareixença d'estos moments, no li anem a fer una crítica política ni partidària al voltant del que ha fet en este temps, gestionant este problema.

Li vaig a dir només allò que diu la Sindicatura de Comptes del que ha fet el seu govern. I diu que eixes dades de què vosté fa manifestació no podrien ser clarament contemplades, perquè la Direcció General de Drogodependències no disposa d'un sistema d'informació basat en indicadors per avaluar la seua gestió. Diu la Sindicatura de Comptes que la meitat de les àrees de salut de la Comunitat Valenciana continua sense les UCA –unitats de conductes addictives. Un 60% del personal continua en situació de temporalitat, i les competències de les unitats municipals que havien de transferir-se, segons deia la llei, a l'enfortiment del sistema públic valencià, encara hui –i ací hi ha una carta adreçada a un ajuntament que ho demostra clarament– encara hui no s'han produït.

Les Corts, a més a més, van aprovar per a l'Observatori Valencià de Drogodependències, d'allí és des d'on s'ha de dirigir i vore per on van les noves tendències en este problema, se li van posar en distintes anualitats 190 milions de pessetes, dels quals en estos moments sols se n'han executat mig milió de pessetes per a la constitució de la fundació. Per tant, assumisquen, senyor president, la qüestió en profunditat.

Vosté ja ha renunciat a encapçalar directament la lluita contra la drogaaddicció, ja ha renunciat a ser el president de la comissió esta interdepartamental. Esperem que siga a través d'altres persones que vosté els encomane la gestió, els que porten endavant esta comissió fonamental, com deia la llei. Però assumisquen en profunditat la qüestió anant a les arrels, i les arrels no són altres que la reinserció i els centres de rehabilitació, que en una sentència recent del Tribunal Suprem, diu que és allà on han d'anar les persones, que si no, cauran en la presó i des d'allí no van a tindre cap altre tipus de solució ja en un cercle nefast.

Per tant, l'estadística fonamental que hem de buscar és saber quantes valencianes i quants valencians, gràcies al sistema públic valencià, són capaços d'eixir del món de la droga. Eixe és l'èxit de la societat i l'èxit del Govern...

La senyora presidenta:

Senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

...Valencià si al final s'aconsegueix.

Jo l'únic que vull dir-li és que no estem en temps de fer propaganda. Els darrers dies han sigut anguniosos en la relació permanent de la propaganda institucional al voltant d'esta qüestió. Traga, d'eixe debat de la propaganda, la droga. Perquè la droga és un drama personal, és un drama familiar, i moltes famílies valencianes li agrairan que es prenga de veritat seriosament esta qüestió.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments en un sector de la Cambra)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías.

Señor Puig.

Mire si nos lo tomamos en serio que es una prioridad y ha sido siempre una prioridad para mi gobierno. Y le voy a dar algún dato, señoría, que avala que no estamos solamente ante manifestaciones. Luego le daré algún dato estadístico sobre lo más importante, que son las personas que pueden superar esta terrible lacra y enfermedad. Pero los datos son los siguientes.

En la III Legislatura, que fue la última que gobernó el Partido Socialista, como sus señorías recordarán perfectamente, se invirtieron 3.034 millones de pesetas en la atención y prevención de drogodependencias. En la primera legislatura, en la anterior, que tuve la ocasión y la posibilidad de dirigir el Gobierno Valenciano, esa cifra se incrementó a 5.674 millones de pesetas.

Desde la aprobación del plan autonómico, que ha sido este gobierno el que lo ha aprobado, para el periodo 1999/2002 hay destinados 11.010 millones de pesetas. Y si en el año 1996 se destinaban concretamente 785 millones, en el 2001 han sido 2.844. Y hemos trabajado en asistencia, hemos trabajado en prevención y hemos trabajado en reinserción.

Su señoría conocerá perfectamente encuestas realizadas por la Fundación de Ayuda contra la Drogadicción, que no son sospechosas. Pues bien, si en el año 2000 se pregunta en el consumo de heroína cuántos ciudadanos la consumen, es el 1%, mientras que se eleva al 2,5% si nos remontamos al año 1995. Todas las encuestas, todas las encuestas avalan que, afortunadamente, con las campañas de prevención realizadas, el consumo de droga ha bajado y ha bajado mucho.

Estamos haciendo, como le decía a su señoría, planes de prevención importantísimos, con prevención escolar, que atiende en estos momentos nada más y nada menos que ha 151.042 alumnos de nuestros centros escolares, 1.205 centros están recibiendo estos planes de prevención.

Pero en la asistencia, sabe su señoría que somos los únicos de España que tenemos unidades específicas de atención a los drogodependientes que están integradas en el sistema sanitario público. Son las unidades de conductas adictivas. Y sabe que este modelo de integración en el sistema sanitario ha sido recogido en la estrategia nacional para toda España, en la estrategia sobre drogas para los años 2000/2008.

Señoría. Yo sé que estamos ante un gran problema. Sé que preocupa muchísimo a la sociedad en su conjunto, y muy especialmente a las familias que lo padecen. Pero sé también que los recursos que estamos utilizando son muchos más y las políticas que estamos realizando son mucho más eficaces. Le daré un dato que, desde el punto de vista de la reinserción, habla por sí solo: la tasa de desempleo de población drogodependiente ha descendido un 40% en los dos últimos años.

Y estos son datos que, desde luego, señoría, no eliminan ni acaban con el problema, pero que ayudan al optimismo a la hora de saber que las políticas que estamos realizando son políticas acertadas. Es un problema grave, sin duda. Es un problema que nos preocupa muchísimo a todos. Es un problema, señoría, que yo conozco muy bien y es un problema que estamos atajando, y lo estamos atajando de forma eficiente.

Yo no renuncio ni a dirigir ni a presidir nada. Yo dirijo el conjunto de las políticas del Gobierno Valenciano. De todas ellas soy responsable y en todas ellas me comprometo de forma personal y de forma directa. Y le puedo asegurar que los datos que manejamos, alguno de los cuales se lo he puesto ya de relieve hace un momento, son claramente positivos, entrecomillando la palabra “positivos” en una situación de esta complejidad, de esta dificultad y de este drama, como decía su señoría.

Pero fíjese, hemos duplicado...

La senyora presidenta:

Senyor president.

El senyor president del Consell:

...el número de pacientes atendidos, y no porque haya aumentado el consumo, sino porque hoy la atención es muchísimo mayor. Hemos creado unidades de desintoxicación donde no había.

Señoría, el tiempo es limitado. Le puedo asegurar que comparto su preocupación, pero yo tengo un gran optimismo porque las políticas aplicadas y realizadas... como nunca se había hecho, porque las demás habían sido un claro fracaso, como reconocían sus propios responsables. 8 de octubre de 1996, decía el entonces conseller: “el Plan de lucha antidroga ha sido un fracaso”. En esta ocasión no puedo decir lo mismo. Va muy bien y estamos teniendo unos buenos resultados. (*Aplaudiments en un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la pregunta del Grup Parlamentari Esquerra Unida, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyora presidenta.

Senyor president.

El Govern Valencià va signar un acord per a tres anys sobre les condicions de treball en la funció pública valenciana, on es preveu un increment de les retribucions segons la previsió pressupostària de creixement de l'IPC. Aquest acord no es va complir de forma manifesta en els pressupostos de la Generalitat Valenciana de 1997.

Pensa el Govern de la Generalitat, en cas que la sentència de l'Audiència Nacional de 7 de novembre de 2000 siga finalment ferma, donar compliment a aquest acord?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Con la venia de la presidencia.

Señorías.

Señor Ribó.

Sabe su señoría que no existe vinculación alguna, ninguna, entre la sentencia de la Audiencia Nacional con el acuerdo al que ha hecho referencia, firmado por el Gobierno Valenciano en el año 1994, que le adelanto que se ha cumplido. A usted le consta, y solamente queriendo enredar puede hacer esa pregunta. (*Remors. Aplaudiments en un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Ribó, té la paraula. (*Remors*) Per favor, pregue silenci.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, no és cap voluntat d'enredar. I li vaig a comentar per què.

Mire, nosaltres pensem que la sentència de l'Audiència Nacional és una sentència històrica per a la negociació col·lectiva dels treballadors públics, que obliga a complir allò que s'ha pactat legalment amb el govern respectiu. Les bases jurídiques són clares: una llei de negociació col·lectiva dels funcionaris, la 7/90, actualment vigent; un conveni amb l'OIT, el 151, signat per Espanya, i uns acords presos reglamentàriament.

Estem segurs que al seu govern no se li ocorrerà no complir els compromisos de pagament de deutes amb entitats financeres, de contractació d'obres o serveis, de subvencions reconegudes, de devolucions d'impostos, en els diferents pressupostos autonòmics. En açò no tenen dubte que cal respectar l'ordenament jurídic. Per què no respecten també els treballadors? Què li han fet al Partit Popular els treballadors públics, senyor president, perquè amb ells no es respecte aquest ordenament?

Però parlem del País Valencià. Ací, el 27 de gener de 1995, l'Administració i els sindicats representatius van signar un acord, publicat posteriorment en el *Diari Oficial*. En el seu capítol cinqué es diu que les retribucions de 1997 experimentarien un creixement segons la previsió pressupostària de creixement de l'IPC per a aquest exercici. Com vosté sap, l'acord, el mateix que a nivell estatal, es va incomplir de forma flagrant, li repetisc, en congelar els salaris mentre es feia una previsió de creixement de l'IPC del 2% en els pressupostos per a aquest any.

Em sembla important recordar alguns dels arguments donats en la mesa general de negociació valenciana per a justificar l'incompliment: “El Gobierno de la Generalidad cumplirá la legislación básica en materia estatal. Si se produjesen cambios en las leyes estatales en materia retributiva, automáticamente se modificarían las normas autonómicas.” Són paraules textuais del president de la mesa general de negociació, el conseller de Presidència, l'actual vicepresident, el senyor Ripoll.

Efectivament, la Llei orgànica de mesures urgents de reforma de la funció pública estableix unes mateixes retribucions bàsiques en tots els funcionaris de l'Estat, en tots, també en els valencians. Com poden vostés afirmar, com ho fan reiteradament, que aquesta sentència no afecta a la Generalitat? Si la sentència s'ha d'aplicar a nivell estatal, estan obligats a aplicar-la a nivell de comunitat autònoma de forma automàtica, almenys en les retribucions bàsiques.